

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1318/2023
20.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Матића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Матића – адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 84/21 од 13.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 525/23 од 06.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 20. децембра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Матића – адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 84/21 од 13.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 525/23 од 06.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 84/21 од 13.03.2023. године окривљени Ненад Матић је, поред окривљеног АА, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године, окривљени Ненад Матић је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. у вези члана 87. КЗ, од окривљеног Ненада Матића одузета је опојна дрога „кокаин“ укупне нето масе 65,43 грама.

Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 5.000,00 динара сваки, те да Вишем јавном тужилаштву у Шапцу солидарно плате износ од 99.278,00 динара на име трошкова кривичног поступка, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, с тим што је одређено да ће о трошковима у корист суда бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 525/23 од 06.09.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, браниоца окривљеног Ненада Матића – адвоката Слободана Антонића и браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, а пресуда Вишег суда у Шапцу К 84/21 од 13.03.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ненада Матића – адвокат Слободан Антонић, због повреде закона из члана 74. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, или да побијане пресуде укине и предмет врати провостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 74. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног Ненада Матића – адвокат Слободан Антонић у захтеву за заштиту законитости истиче да су дана 22.08.2019. године, са почетком у 12,00 часова, радници ПС Лозница обавили увиђај коме није присуствовао окривљени Ненад Матић иако је у том тренутку имао својство осумњиченог за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, нити је присуствовао изабрани бранилац окривљеног, обзиром да о овој службеној радњи нису били обавештени, што је супротно одредби члана 300. став 3. ЗКП која прописује да осумњичени и његов бранилац могу присуствовати увиђају, а на који начин је повређено право одбране на штету окривљеног.

Изложени наводи захтева, по оцени овога суда, нису основани.

Наиме, из списка предмета произилази да су критичном приликом овлашћена службена лица ПС Лозница извршила заустављање путничког моторног возила којим је управљао окривљени Ненад Матић и проверила његов идентитет увидом у возачку дозволу, а затим су започели спољашњи преглед осумњиченог који их је одгурнуо и побегао у двориште куће, те је извршен преглед дворишта, о чему је сачињена службена белешка и фотодокументација која се налази у списма предмета.

Дакле, овлашћена службена лица полиције у конкретном случају нису спроводила посебну доказну радњу – увиђај, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, већ су предузимала радње у складу са својим овлашћењима прописаним одредбом члана 286. став 2. ЗКП, о чему је у складу са одредбом члана 286. став 4. ЗКП одмах и обавештен јавни тужилац.

Поред тога, одредбом члана 74. тачка 2) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да је према стању у списима, окривљени Ненад Матић приликом првог саслушања у полицији у својству осумњиченог, у просторијама ПС Лозница, имао изабраног браниоца – адвоката Слободана Милутиновића, који је присуствовао саслушању, то Врховни суд налази да нижестепеним пресудама није учињена повреда права на одбрану окривљеног из члана 74. став 2. ЗКП како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Нижестепеним пресудама није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У вези са овом повредом закона, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да поводом претходно описаних радњи, предузетих од стране службених лица ПС Лозница, није сачињен записник о увиђају који је обавезан на основу одредби члана 232. и 233. ЗКП, нити службена белешка у смислу члана 286. став 2. ЗКП, већ је том приликом само сачињена фотодокументација, коју је било нужно издвојити из списка предмета, обзиром да није прибављена по одредбама ЗКП. Стога, према ставу одбране ова фотодокументација представља незаконит доказ јер наведена радња полиције представља претрес који у смислу члана 155. ЗКП наређује суд, а у конкретном случају такве наредбе није било, нити су овом претресању присуствовала два пунолетна грађана као сведоци, како је то прописано одредбама члана 165. став 7. ЗКП, нити је поднет извештај судији за претходни поступак у смислу члана 160. ЗКП.

Супротно изложеним наводима захтева, овлашћена службена лица ПС Лозница у конкретном случају нису извршила увиђај, већ су, како је то већ наведено у овој одлуци, поступала у свему сагласно одредбама члана 286. ЗКП, чија је основна сврха откривање извршиоца, те откривање и обезбеђивање доказа и прикупљање података и обавештења који могу бити од користи у даљем току поступка, за које радње није потребна наредба суда, нити присуство сведока. Стога су изложени наводи захтева и у овом делу оцењени неоснованим.

Неосновани су и наводи захтева да незаконите доказе представљају искази полицијских службеника саслушаних у својству сведока, где су се изјашњавали о спорној радњи претресања предузетој критичном приликом. Ово стога што су се овлашћена службена лица ПС Лозница - сведоци ББ, ВВ и ГГ, према стању у списима, изјашњавали само о чињеницама које су непосредно опазили, приликом заустављања и

контроле окривљеног Ненада Матића, те о околностима спровођења прегледа окривљеног и његовог бекства, након што је окривљени одгурнуо оштећеног ББ и почео да бежи, као и о околностима прегледа лица места – дворишта у ком се окривљени сакрио.

Како су, дакле, искази полицијских службеника, који су саслушани на главном претресу у својству сведока, дати на околности њихових сазнања до којих су дошли оперативним радом, а у циљу откривања и хватања извршиоца кривичног дела, то се њихови искази не могу сматрати незаконитим доказима, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости оцењени неоснованим.

У осталом делу захтева, бранилац окривљеног Ненада Матића указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП, истицањем да материјал пронађен критичном приликом не одговара по начину паковања материјалу који је достављен Биолошком факултету на вештачење, као и да вештачење гласова са аудио-записа није вршено у поступку, па није јасно како је суд закључио да су саговорници управо окривљени Ненад Матић и АА. Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због кога окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то се Врховни суд није ни упуштао у разматрање ових навода захтева.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић